

ikke paa sædvanlig Vis havde villet foranledige iværksæt, at den blev delagtig i. Det er Beboere langs Sødegnene, som skulle tage paa store Summer, at det vil blive et søleligt Tab for denne Egn, og Tabet vil ramme Mange, som daarlig kunne taale det. — Jeg skal for Diebliffet, efter som Situationen er, ikke gaa videre, men afvente, hvad der vil komme frem.

Winther: De Beslagelser, der kom fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) angaaende Regjeringens] Stilling, idet den havde tilladt Kommunerne i en saa høi Grad at beskaffe sig selv eller at stifte Gjæld, forekommer mig at henlede Tanken paa det Spørgsmaal, om det ikke snart var paa Tide, at vi fik en Forandring i Kommunalloven eller en særstilt Lov, der forandrede den nugældende Kommunallovs Bestemmelser, hvorefter Regjeringen har kunnet gjøre disse Skridt. Der er andre Lande, hvor det ikke tillages Kommunerne at beskaffe sig selv eller at stifte Laan uden Lovgivningsmagtens Billigelse, og det forekommer mig ogsaa i høi Grad ønskeligt, om vi kunde komme til noget lignende her. Det vilde jeg ønske, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) vilde tage Initiativet til, at vi kunde komme ind paa en saadan Vej, da han her har følt, hvor misligt det er, at den nuværende Bestemmelse gjælder, hvorefter Regjeringen har kunnet foretage slige Ting. — Jeg vil tillade mig en Bemærkning til det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Bønløkke). Han har noget misforstaaet mig. Jeg har nemlig ikke foreslaaet, at denne Sag ikke skulde gaa over til anden Behandling, men jeg har troet, efter at have hørt en Udtalelse fra den Side, hvorfra Forslaget kom, og efter at have betragtet Forslaget i sig selv og navnlig den ugunstige Stilling, hvori Kommunen ved Lovforslaget var bragt, at det var klogt at vente til bedre Tider. Det er det, jeg har ment, og naar jeg altsaa stemmer for dette Forslag, er det ikke, fordi jeg i og for sig mener, at det er absolut rigtigt, men jeg tror ikke, der sker nogen Gode derved; det er muligt, at der sker Gavn derved. Dernæst har jeg paavist, hvorledes det ikke heller var heldigt for Staten, hvis en Jernbanelov blev vedtaget som denne, idet jeg nemlig mener, at det dog væsentlig kommer an paa for Staten ved Erhvervelsen af en Bane, at man med Sikkerhed kan sige, at det er en Bane, som maa betragtes som en Hovedaare i det Banenet, der gennemskærer Landet, og derfor forundrer det mig Noget, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville) kunde kalde det en dristig Tanke at gjøre Langebanen til en Fortættelse af Grenaa-banen. Det er nemlig en Ting, der meget ofte her har været under Forhandling, om det ikke var rigtigt, at vi havde en Lørbane i Sjælland fra Grenaa og ud til Ringkjøbing eller til den

Bane, der gaar forbi Ringkjøbing. Det er under denne Forudsætning, at jeg kalder Langebanen en Fortættelse af Grenaa-banen, og det er kun, for saa vidt denne kan komme til at staa i en saadan Forbindelse med Jernbanesystemet i det Hele, at jeg vil stemme for denne Lov; jeg vil ikke stemme for at købe enhver Jernbane, der bliver anlagt efter vedkommende Egns egen Tilskyndelse. Naar den ikke har overveiede Vigtighed for Staten, maa Erhvervelsen af den vente til et senere Tidspunkt, og det er derfor, at jeg ganske fastholder den Udtalelse, jeg før kom med i saa Henseende. Det ærede Medlem sagde dernæst, at, hvis man nu strax standsede denne Lov, var det en Uhyøflighed mod Regjeringen. Jeg for min Part lader mig ikke bestemme af noget Saadant. Uhyøflighed kan det ikke være mod Noget, at man opsætter Behandlingen af et Forslag, som oven i Kjøbet kan komme til Forhandling i samme Session under et andet Lovforslag. Det maa man nemlig lægge Mærke til, at under et Forslag, som var for ifjor fra Regjeringen eller maasse iforsjor — det erindrer jeg ikke i dette Diebliff — og som et æret Medlem nu har optaget og indbragt her i Thinget, blev det samme Spørgsmaal ogsaa behandlet. Det kan blive behandlet igjen, og altsaa er der ingen Skade sket, om der bliver en lille Opsættelse i saa Henseende, og hvis det skete, kunde man komme til at tage det Hensyn, jeg mener maa være Hovedhensynet, nemlig at se, om disse Baner havde saa stor Betydning for Staten, at det overhovedet er rigtigt, at Staten strax giver sig til at erhverve dem, eller om det ikke er rigtigt, at denne Erhvervelse først sker, naar disse Baner sættes i Forbindelse med andre Stykker Baner, saaledes at disse Baner virkelig blive Hovedaarer i Jernbanenettet her i Landet. Altsaa, fordi man ikke gaar ind paa dette Lovforslag i dette Diebliff, forekommer det mig, at det hverken er Uhyøflighed mod Regjeringen eller skadeligt for vedkommende Egne. Efter min Mening er det rigtigt, hvad der blev ytret af et andet æret Medlem, at man ikke kunde tænke sig noget værre for de paagjældende Egne, end om dette Lovforslag gik igjennem. Jeg er af samme Betragtningmaade og finder, at det er en Uretferdighed at behandle dem saaledes. — Det er kun disse Par Bemærkninger, jeg vilde tillade mig.

Tanber: Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville) atter idag, ligesom under tidligere Forhandlinger, har stillet sig frem som Doveley og strakt sine Arme ud efter os, som han betegne som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds's Fylking, vil jeg bemærke, at jeg er nødt til at stufte hans Forventning, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds's ogsaa allerede har udtalt. Jeg kan nemlig ikke paa nogen Maade mene, at jeg